

[Ebba Strange]

Jeg var en af dem, der helt klart mente, at der var modstrid mellem den måde, vi behandler unge fængselsdømte – eller ikke unge, men børn i FN-konventionens ordbrug, altså unge under 18 år – dels når de var idømt fængselsstraffe, og dels når de blev varetægtsfængslet. Siden førstebehandlingen har vi haft mange interessante drøftelser i Retsudvalget og med Justitsministeriet om dette spørgsmål.

Jeg var glad for, at det lykkedes at få et flertal af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF til at holde fast ved, at vi ikke ville ratificere denne konvention uden forbehold, medmindre vi fik en klar tilkendegivelse af, at de danske myndigheder ville forsøge at leve op til de krav, der ligger i konventionen om, at børn ikke må fængsles sammen med voksne, medmindre det er til gavn for dem. Jeg synes, det er lykkedes. Med de løfter, vi nu har fået fra justitsministeren i form af et cirkulære, mener jeg, at vi i Danmark er på rette vej.

Jeg er glad for, at det, som jeg kritiserede så stærkt ved førstebehandlingen, og som stod i bemærkningerne til beslutningsforslaget om, at det jo er godt for børn at sidde i fængsel sammen med de voksne, ikke optræder i det notat, som justitsministeren nu har udarbejdet. I det notat, justitsministeren nu har udarbejdet, og som vil danne retningslinie for, hvordan dømte eller varetægtsfængslede børn skal behandles, står der udtrykkeligt, at de så vidt muligt skal anbringes på steder, hvor der ikke er voksne, at man i videst muligt omfang skal undgå overhovedet at idømme børn fængselsstraf, og at de i de tilfælde, hvor det efter dansk ret er nødvendigt at idømme dem fængselsstraf, skal anbringes særlige steder.

Det er efter SF's opfattelse nok til, at vi med vores egen selvrespekt og ærlighed i behold fra dansk side kan ratificere konventionen uden forbehold, og det er jeg glad for, fordi jeg synes, konventionen indeholder så mange andre gode og positive ting, som det er kolossalt vigtigt for Danmark at gå i spidsen og kæmpe for, både når det drejer sig om børn i Danmark og om børn rundt om i verden.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi ikke glemmer den sag, der har gjort det til en lidt langsommelig affære at nå frem til denne andenbehandling, og jeg kan love justitsministeren, at vi i SF i hvert fald ikke vil glemme den, men at vi vil følge, hvordan det går med behandlingen af

børn i vores straffesystem, så vi kan være helt sikre på, at vi opfylder de betingelser, vi nu er gået ind på ved at ratificere konventionen.

Jeg har også lyst til at knytte et par bemærkninger til det, hr. Ole Espersen nævned under drøftelsen af ændringsforslagene, nemlig spørgsmålet om forældremyndighed og børns selvstændige rettigheder. Det er da muligt, at vi en dag skal prøve at se på vores forældremyndighedsregler og på, om de, når det f.eks. drejer sig om børn mellem 16 og 18 år eller mellem 12 og 18 år, måske er for omfattende. Jeg står ikke her og taler for en generel nedsættelse af myndighedsalderen i Danmark. Det har jeg såmænd gjort tidligere, jeg har nogle gange talt for en nedsættelse fra 18 til 16 år. Det gør jeg ikke i dag, og det gør jeg især ikke, fordi FN-konventionen taler om børn under 18 år, så jeg skal ikke forkludre det billede.

Men selv om vi betragter folk under 18 år som børn, kunne det godt være, vi skulle overveje, om man kunne graduere de rettigheder, de havde, så de fik nogle flere rettigheder omkring 16-års-alderen, ligesom vi jo nogle steder i lovgivningen opererer med andre aldersgrupper. Det gør vi, når vi taler om den kriminelle lavalder, det gør vi, når vi taler om, i hvilken alder børn f.eks. skal høres, når det drejer sig om skilsmisse og forældremyndighed. Vi opererer med andre aldersgrænser i vores lovgivning, og det kunne godt være, at vi skulle overveje det i forbindelse med den almindelige myndighedslovgivning. Det vil SF i hvert fald være åben for og eventuelt arbejde videre med.

Men som sagt: Jeg synes, det er en god dag, og SF stemmer – sådan som arbejdet nu er forløbet – med glæde for beslutningsforslaget, som det ligger.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Efter at have hørt fru Ebba Stranges lidt konservative bemærkninger med hensyn til myndighedsalderen vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at vi har fået slået fast, at den er 18 år. Når jeg tillader mig at kalde fru Ebba Stranges synspunkter konservative, er det set ud fra den gamle 60'er-opfattelse, at det først og fremmest gjaldt om at få de unge mennesker gjort fri af deres forældre.

Heldigvis lægger konventionen ikke op til tanker i den retning. Tværtimod lægger man